

RYBAK (7) *sb m*

a *pochylone*.

sg N rybák (4). ◊ *D* rybákowi (2). ◊ *pl G* rybák(o)w (1). ◊ [*pl N* rybący, Ryb(a)ki.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Ten, kto trudni się połowem ryb, też innych stworzeń wodnych, również sprzedawca ryb; piscator Calep, Cn; hamiota, iaculator, murilegulus Cn (7) : SkarŻyw 92; Conchyta – Ribák ktori łzuka purpurowich łzlimąkow. Calep 231a, 808b; Nád Wiflą y nád káždą rzeką/ Stáwów/ Iázów/ Ieżiorek ma Vrzędnik pilnować/ iákoby pożytek był: á ná fwey wodźie nie ma dáć łowić cudzemu rybákowi bez naymu y pożytku. GostGosp 100, 100; SkarKaz 117a.*

rybak czego (1): Cetarius – Przekupien albo ribak wielgich rib morskich. Calep 185a.

[*Wyrażenie: »jazowy rybak«: Item jazowi rybacy w Chodczu, to jest: Krupa z Gęstego Grądu 8 gr, item Kaczorek z Studzienka gr 8 [...] powinni będą dawać na każdy rok. InwSzlachKal 1592 nr 55.*]

2. [*n-loc Miejscowość »Rybaki«: Sioło Dobrzyniewo, prowentu z tej wsi facit ... lit(ewskich) kop 34/20 [...] Sioło Rybaki ... lit(ewskich) kop 4/40 LustrPodl 76.*]

Cf RYBITW, RYBOŁOW